

ВІДБУЛИСЯ ПЛЕНАРНІ НАРАДИ ГУ СУМ-А, ПРОБЛЕМА ВИХОВАННЯ МОЛОДІ БУЛА ГОЛОВНОЮ ТЕМОЮ НАРАД

Нью-Йорк, Н.Й. (в.л.). — У суботу, 8 грудня ц.р., тут у великій залі Дому Організації Української Визвольної Фронт при 2-й есено відбулись пленарні наради Крайової Управи Спільки Української Молоді Америки, у яких взяли участь члени Крайової Управи, Контрольної комісії і Товариського суду, діючі голови Осередків, вулани Відділу юнацтва, члени Головної Виховної Ради та керівники міжосередкових дружин. Присутні були теж голова Центральної Управи СУМ мгр Євген Гановський та репрезентант КУ СУМ з Канади А. Фіголь, які склали короткі привітання учасникам Пленуму і були учасниками нарад.

Пленум проходив під кутком відзначення 50-річчя Організації Українських Націоналістів, 30-річчя існування СУМ на еміграції і 20-річчя з дня трагічної смерті с.п. Степана Бандери.

Пленарні наради відкрив і ними проводив голова КУ СУМ-А інж. Мирослав Шмідт, а секретарів заступництво голови КУ і член ЦУ СУМ Євгенія Кузьмич. До президії були запрошені: М. Бачара, Т. Мельник і Г. Головка, які є керівниками Округ.

Голова привітав членів ЦУ і КУ СУМ, представників Осередків і Відділів і заявив, що Пленум є, до певної міри, живим зв'язком між членством, без яко-

го, практично беручи, не може обійтися сьогодні жадна організація, а тим більше молодь, яка мусить розв'язувати не тільки проблеми доросту, але також виховні справи, знаходячи для цього засоби і кваліфікованих осіб, які могли б займатися реалізацією виховної роботи. Між іншим, Пленум присвятив максимум уваги власне виховній проблематиці, яку КУ СУМ-А вважає найважливішою проблемою, бо від її розв'язки залежить завітність молодечої організації.

Присутні на початку наради вішували встановленням з місць і однохвилинною мовчанкою с.п. Богдану Сидору-Чарторийську, члена КУ, яка померла в червні ц.р.

До полудня проходили звітування голів чи представників Осередків з місцевостей: Балтмор (М. Бачара в заступстві), Бофалло (Б. Мороз, мол.), Бостон (М. Носаль), Бруклін (І. Макар), Гартфорд (З. Зелес), Джерзі Сіті (З. Галькович), Філадельфія (Ю. Наконечний), Клівленд-Парма (М. Почтар), Коговотервалл (М. Свідерський), Ньюарк-Ірвінгтон (М. Бич), Нью-Гейвен (С. Данів), Пассейк (С. Журавський), Рочестер (Оля Король), Йонкерс (М. Зварич), Нью-Йорк (К. Василько) і Асторія (Ю. Костриба). Звітували також

(Закінчення на стор. 3)

ЗБОМБИЛИ БУДИНОК СОВЕТСЬКОЇ МІСІЇ ДО ОН

Нью-Йорк, Н.Й. — У вівторок, 11-го грудня ц.р., приблизно о годині 9:45 вечором, радіо і телевізійні станції передали вістку, що в будинку советської місії до Об'єднаних Націй при 136 Схід 67-ма вулиця вибухла великої сили бомба, підкладена при вїзді до гаражу. Повідомляла, що від вибуху були поранені чотири ньюйоркські поліцейські і чотири службовці советської місії. Советські чинники відмовились від медичної допомоги, заявивши, що тяжких поранень немає і, що присутні в місії советські лікарі дали першу допомогу службовцям. Пізніше ввечері засоби масової інформації повідомили, що невідомі особи потелефонували до бюро пресо-вого агентства Ассошіейтед Пресс і заявили, що замах на будинок місії виконали кубинські націоналісти з групи „Омега-7“, противники комуністичного режиму Фідела Кастра.

Про те, що вибух був дуже сильний, свідчать шкоди нанесені вибухом. У самому будинку місії, принаймні до 12-го поверху порозбирані вікна, бомба вирвала велику частину стіни, а сам вибух було чути на кілька блоків від будинку місії. У будинках по прилеглому блоку вулиці також розбито багато вікон, аж до 17-го поверху включно. Александер Титаренко, заступник генерального секретаря советської делегації до ОН, заявив, що в будинку місії від стресу і сили вибуху були знищені шафи на книжки і ушкоджені інші меблі в кімнатах. Титаренко заявив, що після вибуху в повітря піднісся сильний синьо-жовтий дим.

Коротко перед тим в будинку місії відбулося прийняття і Титаренко думає, що багато більше людей могли потерпіти, якщо б вибух настав у часі, коли гості залишали будинок. Не зважаючи на сильний вибух і „скляний дощ“, що сипався з вікон будинку місії і сусідніх будинків, відносно мало людей потерпіло, бо фактично не було тяжких поранень. Голова советської місії до ОН Олег Троянковський пізніше заявив посадовцям Едварда Качеви і кореспондентам, які чисельно зібрались на 67-й вулиці, що тільки дві особи із советської місії були легко поранені.

Як відомо, кубинські націоналісти з групи „Омега-7“ виконали подібний бомбовий напад на будинок кубинської місії. Деякі радіо і телевізійні станції подавали ввечері у вівторок, 11-го грудня і вранці, 12-го грудня, що бомбовий замах на советську місію виконали українські націоналісти. Кубинські націоналісти застерігають не тільки політику диктатора Фідела Кастра, але також колоніальну політику Советського Союзу, про що вони відкрито заявляють.

Посадник Кач і амбасадор З'єднаних Штатів Америки до ОН Дональд Ф. Мек-Генрі нагадували про форму терору і застеряли советських представників, що поліція докладе максимальних зусиль, щоб відшукати виконавців замаху і поставити їх на суд. Советські чинники внесли протест до уряду ЗСА і ньюйоркських властей, заявляючи, що будинок місії не мав належної поліційної охорони.

ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ ПРИВІТАЛИ С. І Н. КАРАВАНСЬКИХ У ЗСА

АМЕРИКАНСЬКИХ „ШПИГУНІВ“ НЕ КАРАТИМУТЬ СМЕРТЮ — ЗАЯВЛЯЄ ІРАНСЬКИЙ ЛІДЕР

Тегран/Табріз. — Аятолла Садек Хальхалі, голова іранських революційних трибуналів, заявив у середу, 12-го грудня, що навіть якщо деякі американські закладники в амбасаді ЗСА в Теграні судитимуть за „шпигунство“, то вони не будуть покарані смертю. Хальхалі, підпалник якого недавно в Парижі вбили Шаріара Мустафу Чафіка, сестринка колишнього шаха Мохаммеда Різи Паглеві, сказав, що вважає американських дипломатів в амбасаді „гостями Ірану“ і хотів би, щоб їх можна якнайшвидше звільнити, але додав, що покищо це ще не можна зробити.

Як відомо, уряд ЗСА кілька разів перестерігав Іран, що Америка гостро реагує на будь-які судові розправи над скопченими дипломатами. Державний секретар Сайрус Вене протягом останніх кількох днів одержав запевнення від уряду ряду європейських союзників Америки, що вони підтримують економічні заходи Вашингтону, які мали б на меті спонукати Іран звільнити 50 закладників. Деякі коментатори твердять, що заява Хальхалі, що „шпигунів“ не каратимуть смертю, може представити собою старання іранських властей заробити тим економічним та іншим заходам американського уряду.

Того самого дня, тобто в середу, 12-го грудня, речник іранського міністерства закордонних справ признав, що поміщений в одній з іранських газет лист, в якому „демократичний сенатор Едвард Кеннеді з Массачусетсу нібито підтримує політику Аятолли Хомейні — це зфабрикований лист. Натомість сам міністер закордонних справ Садек Готбса-дез заявив, що Кеннеді таки висловив підтримку для Хомейні. Спостережачі твердять, що ці суперечні заяви вказують на хаотичний стан в самому іранському уряді. Як відомо, Кеннеді недавно критикував уряд ЗСА за те, що дозволив шахові Паглеві прибути на лікування.

У північнозахідній частині Ірану, заселеній азербайджанцями, продовжуються сутички між урядовими військовими і поліційними з'єднаннями та азербайджанцями, які вимагають ширшої національної автономії. Лідер азербайджанців Аятолла Казем Шаріат-Мадарі одверто заявив, що нова іранська конституція, яка надала Аятоллі Хомейні досмертну владу, є несправедливою, як рівнож перестеріг, що в Ірані може дійти до громадянської війни, якщо Хомейні продовжуватиме свою диктаторську політику. Як відомо, інші націоналістичні меншини, зокрема курди, теж домагаються ширшої автономії.

Ніна Строката-Караванська

Вашингтон (УІВ-УККА). — Як уже інформовано, у вівторок, 11-го грудня, о годині 6-й ввечері, тут на летищі Даллес приземлились літак компанії „Пан-американ“, який привіз з Лондону, Англія, випущених на волю українських політ'язнів Святослава Караванського і Ніну Строкату-Караванську.

На летищі їх привітали чільні представники української громади у ЗСА та їхні друзі — члени українського правозахисного руху в числі біля 40 осіб. Першими привітали Караванських зворушливими обіймами і поцілунками Раїса Мороз, Надія Світлична і ген. Петро Григоренко.

Відтак офіційні привіти зложили: інж. Юрій Нестерчук від ЗАУДК-у, о. Петро Будний з місцевої української православної парафії св. Андрія відчитав привіт від Митрополита Мстислава, інж. Теодор Парик від місцевого Відділу УККА-др Р. Процик від Українського Демократичного Руху, мгр Слава Стецько від Організації Українських Націоналістів, начальник планетун д-р Юрій Старосольський від Пласту, ген. П. Григоренко від Закардонного Представництва Української Гельсінкської групи, Леся Ковальська від Комісії прав людини при

Святослав Караванський

СКВУ, Марта Терлецька від Союзу Українок Америки, Осип Зінкевич від „Смолоскипу“ і Роман Купчинський від Комітету оборони советських політ'язнів і від в-ва „Сучасність“.

У словах подяки С. Караванський і його дружина висловили радість, що вони серед своїх людей і тому не відчужують, що вони на чужині. Вони свідомі великої відповідальності, яка падає на них перед українською громадою, а зокрема перед поневоленим українським народом та їхніми друзями, які караються в концтаборах СССР, тому будуть співпрацювати з українською громадою в її оборонних заходах.

У середу, 12-го грудня, о год. 1-й по полудні, заходами Українського Інформаційного Бюро УККА, мала відбутись тут пресова конференція з участю Караванських, а у вівторок, 11-го грудня, мала відбутись зустрінь із запрошеними представниками української громади.

У п'ятницю, 14-го грудня, Караванські візьмуть участь у пресовій конференції в Сенаті ЗСА, що її влаштовують в рамках відзначення „Дня прав людини“ сенатори Роджер Дженсен з Айови і Дейвід Борен з Оклахоми та конгресмени Джек Кемп з Нью-Йорку і Джеймс Говард з Нью-Джерсі.

Книжкові скарби в Гарварді

Кембрідж, Масс. (ФКУ). — В недавньому числі місяця українська Гарвардська університету збагатилась цінною збіркою рідкісних книжок. Мабути, найбільш вартісним набуток є перше видання праці Архипискапа Іоана Максимовича п. з. „Богородице Діво“, що була видана в Чернігові в 1707 році. Ця книга є тепер третім примірником із перших видань праць Максимовича, які зберігаються у Гарвардському університеті. Спеціальна стаття, яка розглядає вартість цієї книжки, появляється в одному з майбутніх чисел „Гарвардського Бібліотечного Бюлетеню“. Статтю написав проф. Богдан Струмінський. А книгу Максимовича куплено із фонду св. п. Богдана Кравця.

Другим особливим набуток є закуплена в Лондоні книжка праць Анатолія Петрицького п. з. „Тетральні строї“, опублікована в Харкові 1929 року. Ця публікація вказує на потужну живучість української опери та театру в роках 1923-33. Книгу закуплено теж завдяки фондові св. п. Б. Кравця.

Два дуже цінні дари одержано від анонімного добротора (І. П.) з Нью-Йорку. Це том „Українського Вісника“, який появлявся в Харкові 1816 року — перша періодична публікація. І другий дар — від І. П. — це московський переклад з 1832 року Болпьяного опису України.

Крім того одержано ще третє видання творів Івана Котляревського, надруковане в Петербурзі в 1862 році. В Гарвардський колекції є вже перше й друге видання „Енеїди“.

Знову ж мистецькі Яків Гніздовський подарував відділові друку і графіки майже повну збірку своїх оригінальних книжкових заставок (екс лібрис).

ЗСА настоюють на розміщенні ракет в Європі

Західний Берлін — В час, коли членські держави Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) пригортаються до прийняття рішення про розміщення американських стратегічних ракет з атомовими головками в Західній Європі, уряд З'єднаних Штатів Америки дав до розуміння, що Америка не погодиться на відкладення цього плану на пізніше, як цього домагаються деякі країни Європи. Білий Дім настоює на уведення плану в життя, бо оборонні спроможності НАТО будуть ослаблені у зв'язку з розміщенням советських ракет „СС-20“ у країнах Східної Європи.

Американська заява, можливо навіть зумовлена нерішучістю малих держав-членів НАТО, як, наприклад, Данії, Норвегії і Голландії, які узаляжнюють своє рішення від перебігу конференції НАТО в Брюсселі, запланованої у другій половині грудня. Про ці справи говорив, відчитуючи заяву державного секретаря Сайруса Венса, Джордж С. Вест, заступник державного секретаря для європейських справ.

Тому, що іранська криза все ще перебуває у напруженій стадії, Венс не міг взяти участі у зустрічі із журналістами в Західному Берліні, як про це раніше було повідомлено. В його імені виступав Вест, кажучи, що присутні кореспонденти можуть покликати на державного секретаря, бо все те, що він говорить, є становищем Венса і було з ним узгоджене.

Джордж Вест в першу чергу звертався до тих держав, які вважають, що треба відкласти план розміщення цих американських ракет в країнах НАТО, і оспоролював їхнє становище, звертаючи увагу на дуже небезпечну советську перевагу в озброєнні і можливість майбутню військову перевагу Варшавського Пакту над країнами НАТО. Вест

обороняв становище уряду ЗСА і твердив, що план розміщення ракет радше змусить Советський Союз зменшити число своїх ядерних ракет і свої збройні сили в Європі. Американські ракети, як відомо, були б готовими до інсталяції шойно аж у 1983 р. і тому політичні аналітики погоджуються з думкою Державного департаменту, що до того часу залишається ще багато можливостей для переговорів щодо роззброєння і зменшення війська в Європі.

Поклихо Велика Британія, Західна Німеччина і Італія вже погодилися на прийняття плану НАТО і розміщення на їхній території згаданих стратегічних ракет середнього засягу, які можуть досягнути територію Советського Союзу. На думку заступника державного секретаря, країни НАТО не повинні провокувати цієї справи довше, бо вони не можуть занадто відставати від збройної сили країн Варшавського Пакту.

Згідно з останніми інформаціями, уряд Туреччини також підтримує план НАТО, але з передумовою, що розвиток конвенційної зброї не буде занедбаний. Турецькі урядовці відмовляються дискутувати цю справу публічно, але прикладно вони повністю солідаризуються із становищем ЗСА щодо цієї справи, по-мило того, що справа розміщення ракет не відноситься до Туреччини, члена НАТО, яка зрештою не потребує ракет середнього засягу, щоб досягнути території СССР. „Ми все одно є під прицілом Советського Союзу“, — заявив речник турецького уряду. Туреччина, згідно з інформаціями, не запитувала у справі дозволу на розміщення ракет на її території. Туреччина радше потребує більше модерної конвенційної зброї і літаків, щоб ними замінити перестарілі моделі, що входять з ужитку.

Іран домагається виїзду західного кореспондента

Тегран, Іран. — Урядові іранські чинники домагаються виїзду з країни Алекса Ефті кореспондента Ассошіейтед Пресс, який, інформуючи про боротьбу азербайджанців проти влади Аятолли Хомейні, допустився, мовляв, перекручень і неправдиво навітлював полі в Ірані. Іранське пресо-ве агентство „Парс“, покликуючись на заяву речника іранського уряду Аболгазана Салегі, каже, що кореспондент Ефті переселив „провокаційні і перекручені інформації“ для своєї міжнародної агенції. Цей же речник заявив, що Ефті негайно мусить виїхати з Ірану.

Ідеться, мабути, про редачу Ефті з неділі, 9-го грудня ц.р., у якій він, інформуючи про події у місті Табрізі, відмічав, що велика товпа народу кричала „смерть Аятоллі Хомейні“.

У шій же інформації Ефті було сказано, що у цьому виступі брали участь десятки тисяч осіб. Іранські чинники переслухали записаний на стрічку текст передачі і заявили, що не можна

(Закінчення на стор. 3)

ЗНАК ЧАСУ

Фотокопія (поменшена) летючки, яку поширюється в приватних домах, крамницях та по вулицях в Джерзі Сіті. В летючці признається „три центи нагороди“ за представленню карикатуру Аятоллу Хомейні, „пошукуваного поліційно за скоплення, скритовбивство, шантаж, порушення громадянських прав, змову, підбурювання до бунту, розбійство, неохайну поведінку, уосіблювання Святого Мужа“.

Чотирьох польських дисидентів засудили на короткі терміни

Варшава, Польща. — Пресо-ве агентство Ассошіейтед Пресс інформуює, що польський суд оголосив порівняльно лагідні кари для чотирьох польських дисидентів, які без дозволу влади минулого місяця зорганізували під пам'ятником Невідомого Воєня у Варшаві масову маніфестацію з участю біля 5.000 осіб. Демонстрація відбулась в річницю відновлення незалежності Польщі і на ній роздавали летючки, у яких стверджувалось, що теперішня Польща не є цілком незалежною державою.

Два дисиденти, Анджей Чума і Войцех Зімбілський, одержали по три місяці ув'язнення, а два інші — Броніслав Коморовський і Йозеф Яновський тільки по одному місяцеві. Усі вони залишилися на волі до часу розгляду внесенної ними апеляції. Усіх чотирьох дисидентів прокуратура обвинувачувала в „образі польської нації“, покликаючись на їхні промови, виголошені 2-го листопада ц.р., на згаданій маніфестації у Варшаві.

Науковий симпозиум в 400-річчя з дня народження Мелетія Смотрицького

Кам'янець-Подільський. — 360-річчю появи в світ „Граматики“ Мелетія Смотрицького і 400-річчю з дня народження її автора присвячено науковий симпозиум „Граматична думка східних слов'ян у XVI-XVII ст.“, який влаштовано у Кам'янець-Подільському педагогічному інституті, — інформуює київська газета „Культура і Життя“. У ньому взяли участь науковці з кількох „братніх республік“ що приїхали вони з Москви, Києва, Ленінграду та Мінська.

Учасники цього симпозиуму поїхали також в село Смотрич, де народився М. Смотрицький. Тут завершено відкриття меморіальної дошки, вміщеної на будинку середньої школи в честь автора „Граматики“, що її, як пише ця ж газета, „В. М. Ломоносов назвав „вратами учености“ — українського письменника-полеміста і філолога Мелетія Герасимовича Смотрицького. Смотрицький відомий ще як церковний діяч, але про це „Культура і Життя“ не написала.

Москву турбують „підпільні авангардисти“ музики

Москва. — Київська газета „Культура і Життя“ інформуює про недавній VI Всесоюзний з'їзд композиторів, під час якого була висловлена „Звучить радянська музика“, були і слова промови про „дійсність, партійність і майстерність“ — вимоги, що їх „ставити радянський народ до мистецтва“, а після цих слів... високого рівня „полум'яного патріотизму“ промовляв Є. Святланов, порушивши „ряд гострих проблем сучасного музичного життя“.

(Закінчення на стор. 3)

Найбільша честь — найважча праця

Президент 3-даних Стейтів має більшу владу, як будь-який монарх, президент чи прем'єр будь-якої демократичної країни у світі. Підкреслюємо демократично, бо тут не може бути порівняння з країнами із владою диктаторів: воно. Американський президент є водночас прем'єром; він фактично сам вибирає собі — як тільки відстане партійну номінацію на кандидата у виборач — свого віцепрезидента; він призначає членів уряду, членів Найвищого Суду, голову Федерального Банку Резерв; він є найвищим командантом всіх збройних сил Америки і на ділі він призначає головного команданта збройних сил НАТО і всіх шефів окремих родів зброї в ЗСА; тільки в докладно означених випадках Конгресс може започаткувати проти нього процес „імпичменту“. Американський президент має понад 200 000 доларів річної платні, мешкає з родиною у Білому Домі у Вашингтоні, має до розпорядження спеціальний джет, користується в народі найбільшою пошаною і найбільшим авторитетом. Не дивися, що кожен хлопець має стати президентом Америки...

А вітім, не було, здається, президента, який за час свого урядування гірко не нарікав на тягар, що його несє на своїх раменах. 3-поміж 39 дотеперішніх президентів були мужі більшого і меншого формату, але постаті дійсно на історичну міру. Були такі, які з історичної перспективи не доросли до завдань, що їх накидувала подія. Джиммі Картер не є одним із найбільших, не є однією із найсвітліших постатей. Проте — це колишній морський старшина, нуклеарний інженер, колишній губернатор Джорджії, людина простодійна, бездоганно чесна, побожна, тактова, з особливим відчуженням потреби «зберігати права людини і домагати людських прав там, де їх нема». За три роки урядування Джиммі Картера він мав успіхи і невдачі, виявилось, що він зробив поважні помилки під час своєї передвиборчої кампанії тому три роки, коли обіщав більше, як міг дотримати. Виявилось теж, що немає того особистого шару, який приманює людей і створює спонтанно масу прихильників. Проте виявилось теж, що має багато позитивної апостерості і терпеливості — як ось у змаганні до замирення між Єгиптом і Ізраїлем, коли безперечно його заслугою було доведення до підписання у Кемп Девіді сепаратного мирного договору між тими двома державами у вересні 1978 року. Але показалося, що за минулих три роки не вдалося урядові відквідувати інфляцію, позбутися залежності від закордонних продуцентів нафти, зліквідувати безробіття, приборкати хвилю злочинності і т. п. Ці невдачі спричинили значний упадок популярності Джиммі Картера в широких колах суспільства. Але ніхто з його критиків не може заперечити, що такі лиха, як дефіцит у торговельно-маліанс, інфляція чи захолот у світі моралі існують також в різних інших високорозвинених країнах і що уряд Картера мав добру волю у розв'язуванні їх. І Джиммі Картер не є єдиним американським президентом, який зробив помилки у підшуванні собі деяких невідповідних найбільших співробітників.

Фактом є, що досить подивитися тепер на обличчя президента Картера, щоб усвідомити, яким тятгарем для нього були минулі три роки: постарівся, посівів, обличчя вихудло, появились зморщини, яких не мав, — привычна давня усмішка, яку підкопили карикатуристи, рідко появляється на його обличчі. Духова вартість людини, його характер, його здібності завжди найкраще виявляються під час кризи. Під час цієї терпешішої важкої кризи, що настала з насильним захопленням американської амбасди в Ірані й ув'язнення всіх її членів, Президент став предметом рідко у всесвітній історії зустрічних наклепів і образ, що поспинались від володарів Ірану з Аятолою Хомейні у провіді. І ніхто інший в очах Америки і всього світу не став відповідальним за долю 50 американських громадян в Теграні, як президент Картер. Він опинився в страшній ситуації, бо має проти себе фанатиків з цього світу, не тільки невідповідальних „студентів” з-під будинку амбасди, але й найкращих державних керівників, які наче відірвані від цього світу і — як заявив Хомейні — не бояться нічого бо „прагнуть бути мучениками” зберегти холодну кров в такій ситуації, коли щоденно в Ірані спалюють ляльки на Джиммі Картера подобу і погрожують йому смертю, зберегти в такій ситуації холодну кров і вести обережну, водночас рішучу тактику, це велика штука. За тверду поставу президента Картера, що він не покінориться шантажеві і тероріві, за його заяву, що честь народу стоїть на першому місці, Джиммі Картер перейде похвально до історії — без уваги на вислід виборів у наступному році.

Наш Митрополит бачив труднощі самого питання об'єднання, а радше його актуалізації не тільки на Сході, але теж і в західному світі, чи точніше в західному християнстві. Кир Андрей розумів, що об'єднання християн, чи пак християнського Заходу з християнським Сходом, вимагає не механічного поступу, але органічного назрівання і росту. В цьому напрямі наш Митрополит виконав піонерську працю. В усіх своїх поїздках по різних європейських країнах він говорив про Східні Церкви, про їхні традиції, про їхні історичні надбання, про східний християнський дух і про нещастя роз'єднання в 1054 році. Образ церковного поштовхування на українських землях був особливо жорстко Кир Андрея. Трагедія і в тому, що роз'єднання і антагонізми, які ділили і ще досі ділять українців належать уже до історії.

Митрополит Андрей хотів наблизити дві Церкви — Сестри, Українську Православну та Українську Католицьку, які роз'єднані стали між собою ворогувати. Кир Андрей болів усім серцем, що роз'єднання християн ішло територією України. Вже за Ярослава Мудрого Митрополит Іларіон усамоствинив Київську Митрополію, тоді наша Церква не приймала участі в спорі поміж Римом і Візантією. В 1245 році Митрополит Акеверий почав акцію за об'єднання, а в 1253 році легат папи Інокентія IV коронував в Дорогичині князя Данила на короля, що був схильний заключити унію за поміч папи проти татар. В 1439 Київський Митрополит Ісидор на Флорентійському Соборі також пробував заключити унію з Римом, він підписувався — Митрополит Києва і всієї Русі! Однак всі ті спроби, розуміється унії, були невдачі. Про те добре знав наш Митрополит Андрей.

Дійсно Берестейська Унія залишила тривкі сліди в Західній Україні й на Закарпатті. Від царя Івана III Росія стала перемником візантійського цезаропатизму і торцем III-го Риму в Москві. Створення московського патріархату був початком експансії на Захід і поновлення Київської Митрополії. Москва зручно використала злочасну політику відносно нашої Церкви і при допомозі російського православ'я успішно викопати глибину психологічну прірву поміж двома українськими Церквами, яка, на жаль, триває ще й досі.

Митрополит був у Києві та в Московії і наглядно бачив ту шкідливу прірву, тому шире бажав заснапати той рів-проваля. Як Андрей уявляв собі об'єднання Українських Церков, Православної та Католицької, у виді Українського Патріар-

таки відбудеться „одним серцем і одними устами“, себто разом православних і католиків Українських Сестер Церков. Бо й Українська Православна і Українська Католицька Церкви на поселеннях вільного світу мають великий борг супроти поневоленої України.

Будьмо вдячні Господеві, що Він дав нашої Церкві та народами в цьому переломовому сторіччі вельтичні релігійні мислі, подвижничаності Христових Церков, а наших українських Церков зокрема. Віраючи, Митрополит Андрей передсказав, що Українська Католицька Церква буде формально знищена ворогами Христа. Однак в недалекому майбутньому Вона відродиться і процвітатиме славою Христа. Перше прощство Слуги Божого Андрея сповнилось, а друге також сповниться!

Друзі!
На першій сторінці обставин

Надзвичайними обставинами змушені ми звернутися до Вас

Наближається Мадридська нарада (листопад 1980 року), котра має на меті підбити підсумки виконання Гельсінкського Прикінцевого Акту.

До Мадриду ще неповний рік, а комуністичний світ розпочав роботу, щоб обернути цю нараду на величезне ошукування. Призід польського верховода Е. Герка до Парижу та його переговори з Валері Жіскаром Д'Естеном — це поодинока вершина того величезного пропагандивного айсбергу, що його запустив комуністичний світ.

У Західні країни, які підписали Прінципівський Акт у Гельсінкх, поїхали, крім Герєка, таємні дипломатичні місії держав комуністичного блоку. Легко здогадатись, що завдання кожної такої місії аналогічне до того, що сказав Герєк про свою мету: „домовитись, щоб у Мадриді не було таких „непорозумінь“, як у Бергалі”.

Про яке ж це „непорозуміння“ йдеться? Та мабуть про те, що представник ЗСАР висловився на Београдській нараді про порушення людських прав у СРСР і інших комуністичних країнах. Советський представник Виноградов дуже обурився з цього приводу, погрожував навіть покинути нараду. Ця погроза, очевидно, дуже налякала інших західних делегатів, і вони не підтримали американського представника. Внаслідок такого поступування, нарада закінчилася порожнім комюніке, яке нікого ні до чого не зобов'язує і в якому навіть терміну права людини не було вжито.

Тепер комуністичний блок не хоче чути навіть поодиноких виступів на цих темах. Комуністичним державам потрібна нарада, закрита від світового суспільства, на якій можна було б відбутися пустопорожньому балаканиною про „розрядку“ напруження, про загальні перегайки соціалізму і протек, як соціалістичний світ шанує права людини. Їм не хочеться, щоб світ говорив про невиконання зобов'язань, які вони добровільно взяли на себе. Чи можна на це погодитися?

На жаль, досвід Београду показує, що багато західних урядів, з міркувань дрібно-го політиканства, пішли не таке, а значить можуть піти і тепер. Та не можуть з тим погодитись народи Європи

В Гельсінкі Захід, пожертвувавши своїми політичними й економічними інтересами, визнав усі надбання Советського Союзу, які відістав у часи Другої світової війни. СССР „заплатив“

за цей реальний дарунок Заходу обичайного дати народам Советського Союзу людські права. Коли б що обичайку виконували, Заходів нічого було б шкочувати за тим, що він віддав, бо в обмін Захід одержав би справжню безпеку. Суспільство, де людські права поважають, перестає бути закритим. А від відкритого суспільства не можна чекати наглого нападу.

Коли ж Совєтський Союз не виконує своїх обіщань, не платить за своє надбання, то Захід потрапляє в ще гірше становище, ніж було до Гельсінкі, бо тепер совєтське військо стоїть у центрі Європи на „законних” підставах, а його керівники можуть ще й скаржитися, що Захід утворює для них небезпеку.

Виходячи з цього і дбаючи про свою справжню безпеку, народи Європи, Канади й ЗСА не тільки мають право, але й зобов'язані домогтись, щоб у Мадриді з усією відповідальністю було переіменовано, чи СССР який 4 роки тому дістав усі ці реалії, яких домогався, платити за них, чи ні.

Ми, українські правозахисники, значочі, головним чином завдяки Гельсінкському групам, як у Советському Союзі і в інших країнах Советського блоку виконують Гельсінкські Угоди певні, що права людини там повністю потоптані. Люди цих країн, щоб здійснити своє право вирватися у вільний світ, йдуть на кулі прикордонників, на міни, під насторожені самотрсті, в легких човниках виходять у бурхливе море, пролазять ризикуючи задихнутися кризь дренажні труби, обходять прикордонну охорону зимовою тундрою, переплітають кордон на саморобні повітряні кулі, ризикуючи не тільки собою, а й життям родини, в тому числі й малих дітей. На щогілки не йдуть люди, щоб вирватися з держав, перетворених на суцільні тюрми: голодівки до смертності роками в закордонних посольствах, самотубства з допомогою вибухівок (молодий моряк Власенко) тощо.

Навіть жити на рідній землі, на батьківщині підсоветським людям і то не вільно. Кримським татарам, щоб захистити це право, доводиться йти на самогубство, навіть на таке страшне, як самоспалення.

Вчені, музиканти, художники, артисти, співаки, балетні майстри та інші, ще вийдуть за кордон у порядку наукових і культурних обмінів, долучаються до груп лише після спеціальної перевірки і під охороною КГБівських наглядачів. Але й те не допомагає. Втікачів не зменшується. Мабуть, незбаром на кожного, хто йде за кордон

(Закінчення на стор. 3)

(Слово на Вечорі в пошану М. Островерхи, який відбувся 12-го жовтня ц. р. в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку).

Було то дуже давно, що-
правда не тоді, коли звірі
говорили, але тоді як люди

були людьми. А може так нам здавалося, бо ми були молоді і фаніти та „гожі“, як кажуть гучули. І було це в золотостійній країні, де лани пшениці завітчані маками й волошками хвилювались від вітру, де на межах густо розростався пахучий румянок і гіркий полин своїми срібними листками вистрнчувався агро-ру. Було це давно-давно і ніколи не вернеться, хіба в снах або в спогадах; було це в моїх рідних Колпичинках.

Але життя йде своїми шляхами-стежками. І не стримують його жадні події, ні сумні, а ні веселі. Диставши стиглодіно на науку співу в Італії, поїхав наш стрілець добувати слави на мистецькому полі. Кілька літ перебув в чарівній країні римської культури, де захопившись образотворчим мистецтвом і архітектурою, залишив співи і віддався студіям мистецтва в соняшній Італії.

А познайомилась із Михайлом Островською у поетичний кіпак у музичній атмосфері. Було це так... Хто з наших земляків у Копичинцях не знає горного будинку з ганком недалеко мурованої церкви на так званих „Горі“, що його величкий город сьвяго до каплички св. Івана, де щороку сьвятили воду на Йордан, звідки крутою дорогою сходилося на битий шлях побіч млина, біля великого ставу, що на нім літом плавали

розкішні білі лілеї на широких зеленіх листках. Білий панський двір відбивався в тихому плесі ставу, а темні, високі і старі смереки, що ніби сторожили палац Баворовського, кучерявилися у воді, як в дзеркалі.

В домі на горбку близько села Нижбірка, мешкала тоді музикальна родина пароха о. Сєвєрина Шанковського, а донька отця, Маруся, давала мені лекції на фортепіані. Приходжу, як звичайно, на лекцію. Чує рух в кімнаті, де фортепіано, якіс голоси. „Гості!“ — подумала я, — певно лекція не відбудеться...

При столі сидів стрункий молодий юнак з синіми очима і русовою хвилястою чуприною. Це був Михайло Островерх... Ми познайомилися. Лекція щоправда не відбулася, зате при фортепіані ми співали багато-багато стрілецьких пісень і ми тоді почули гарної барви тенор, молодого Усусуа. Пісні кризь відчинили вікна летіли далеко в город, де пахла розкішна резеда, пишні левкої і коралевим квітом цівла настуриця, чіпляючись до повую, що обростає ганок з білими колонами, а далі летіли через дорогу до білих лілій на став.

Але незабаром настав
смутий час для нашої мо-
лодї держави в Галичинї.
Рїчка Збруч плакала з нами,
як ми лишали свої рїднї
пороги. Про тї подїї, про тї
нашї надїї, змагання і страж-
дання з серцем, подекуди за
гумором пише Михайло
Островерха у своїй книжцї
„Грозна калини“.

[5]

Ввічливі й більш підприємчиві, ніж американські паломники, наші земляки з Франції й Німеччини, завезли нас до Собору власним автобусом.

Почалася під відкритим небом. Вівтар збудований в притворі Собору. Проте, після проповіді Кир Ізидора, знову почав падати дощ, що часами переходив в справжню алілу. Друга частина Богослуження відправлялася в Соборі, а паломники, як це сталося в п'ятницю, вовтузились доквирги Собору та знаходили притулок в приміщеннях УКУ та у власних автобусах. Настрої знову погіршилися... Поширювались нові „татарські вистки”: Папа не приїде до Собору... Папа не хоче прийняти українську делегацію... Папа образив Патріярха... Треба протестувати проти найменування нового Філадельфійського митрополита... Деякі, надто „сміюшні”, пані почали агітувати за відлаштування демонстрації у Ватикані, мовляв, ми не можемо тільки молитись і бити поклони, нам треба „іти на барикади”, бо наші відвічні права погвалтовані... Не можемо так довго терпіти знисаження нас і нашої Помісної УЦеркви. Хоча то, мовляв, нам „ніц не допоможе”, то все ж таки ми мусимо демонструвати. Такі й подібні „міркування” та „запальні” кличі поширювались серед паломників. Знову ж таки були організаційно-побутовий характеру недотягнення. Були нарікання, що „Папа не приїхав до Собору”, але ніхто не подумав про відсутність паломників з Патріярхом та хоча б з тими

владиками й священниками, що на той час були в Римі. А нагода до цього була не абияки! Ніхто також не подумав про спільну, загальну зустріч усіх паломників, які напевно були б за таку зустріч вдячні. Впродовж трьох днів святкувань, ми самі бігли з імпрези на імпрезу, але ніколи не мали „вільного часу” на особисті зустрічі та приватні розмови. Було б легше, як би замість коштовного „ковілейного бенкету”, чи окремо, приготовити, негайно після Літургії, в приміщеннях УКУ або під відкритим небом (нехай і під шатрами, з огляду на неспевну погоду) спільну гостину для паломників з холодними й „гарячими напитками” та скромною перекускою. Правда, така перекуска була приготована, але серед загальної натовпу людей, ледви чи хтонебав із голодних з неї скористався. Такі й подібні міркування часувалися кожному із паломників тоді в Римі, а це більш ремінісцентні на’язуються на думку сьогодні, коли пишу ці рядки, після повороту з паломництва.

Оглянувшись ще раз Собор, університетські забування й «домашнє хозяйство» з курьми, качками, городом і садом яких і все довкілля, що з кожним днем розбуловується, та поробивши фотознімки, хоча постійний дощ завжди стояв цим «мистецьким намаганням» на перешкоді, — треба знову було спішитися на наступну імпрезу.

Кожний думав, щоб скоріше повернутися до свого готелю, переміняти мокрий одяг, пообідати та йти вчепом на бенкет.

І знову поспів та метушніа... Та цього разу „організація подиспала"! Замоновий автобус, наперекір усім побоюванням, такн прнїхав і забрав з Обїтелі, довокшнїхїх готелів та прнїнагїнїх паломнїкїх, разом бїля тїх осіб, та звїз нас серед постїйного, дошкулнього, як і мнїнуїлїх днїах, дощу до дуже репрезентативного ї коштовного, амернканськїх-їталїйськїх готелю ї ресторану „Кавалє-льєрї-Гїльтон" при вїї Кадьольо. Бенкет, що був назначенїй на 7-му годину вечора, розпочався „майже точно". Точно 800 „бенкетувальнїкїх", серед постїйної метушнї, „прнїступом" займали для себе „кращї мїсця". На бїльше число учаснїкїх бенкету, заряд готелю ї комунї-

тична унія готельних робітників і кельнерів, як мене інформували невідомий та ввічливий для всіх о. д-р Петро Стецюк, не дозволила, дарма що „запорожців”, тобто охочих взяти участь у бенкеті, як показалося, було немало.

Під безперервні оплески й оклики „Слава Патріярхові“, „Слава нашим Владикам!“ на залю увійшов Блаженніший зі своїм почотом, владиками й духовенством. Вставанням з місць усі учасники бенкету вітали їх. За президентальним столом, який находився по середині просторої й залитої ярким світлом зали, вже сиділи деякі наші й чужинцкіє достойники. В першому ряді (йх було три) зайняли місця Блаженніший, владика та „найбільш почесні“ гості. Два інші ряди, внизу, вже були „окуповані“ нашою й подекуди чужинцкою „знаттю“. Цим разом організатори подбали вже й за відповідну декорацию чоловічої стіни, що була прикрашена портретом Блаженнішого Патріярха Ісидора, квітами та ювілейними датами. Господарем бенкету, тобто „майстром церемонії“, був мій сусід, з Філадельфії, понад усі працьовитий й діловий проф. д-р Леонід Рудницький. Йому слід зазначувати, що бенкет проходив без зайвих „інцидентів“ й продовження досить короткої, а може й закороткої програми.

Бенкет розпочався молитвою, привітальним словом д-ра Л. Рудницького, презентацією почесних гостей та поданням до відома учасників бенкету порядку програми. Представляючи почесних гостей, з питомою йому діловістю й почуттям тонкого гумору, д-р Л. Рудницький привітав себе до владки Василя Лостена, бо за такого час-до-часу уважають його філадельфійські громадяни, огляду на однаковий ріст, чорну шевелюру й чорну борідку. Звертаючись до владки Івана Прашка, назвав його конкурентом у копаному м'ячі, який то спорт обдарили колись, а може ще й тепер управляють. Серед почесних гостей, майстер церемонії назвав князя (принца) Леонарда, що прибув до Риму з Австралії та з цієї нагоди власним коштом зафундував пропам'ятні поштові марки й конверти з відбиткою Базиліки св. Петра (ціна марки 60 центів), Собору св. Софії (60 центів) та фотознімку Папи Івана Павла II, Патріарха Ісидора I і своєю (в ціні 1,6 дол.). На кожній марці видніє напис: «Гутт Рівер Провенс» (англійською мовою), а також: «Ін доміно конфіадо»

„Комменсореїтінг Гіс Рояль Гайнесс Прінс Леонард“ інаугураль візіт до дн Ватікан” й датами: 20/23 септембер 1979”. На жаль, ці марки негайно розхапали, а конверти на яких князь Леонард давав ще й свої автографи, зникли так, що й слід змерс.

Під час бенкету промовляли: Владика Іван Прашко, який з питомою йому легкістю стиллю, гумором й красномовністю, згадував про життєвий шлях Патріярха Йосифа про його діяльність на становищі ректора Богословської Академії у Львові, галицького митрополита, як каторжника й після звільнення із заслання, як Глави Помісної Української Католицької Церкви в Римі й у всьому світовому світі, організатора й мецената, включно з його намаганнями затвердити Патріярхат ПУКЦеркви, не дивлячись на перепони й наруги, що він їх постійно зазнав від чужих і своїх. Згадуючи про Богословську Академію у Львові, з якої вийшли не лише сотні добрих душпастирів-священників, але й світських передових культурних громадських діячів, Владика назвав по імені: кол. учні Української Академічної Гімназії й Абсолютеїста Богословської Академії у Львові д-ра вестерніїста Павла Сеницю, Чікаго, що вложив великий труд, знання й кошти для видання двох томів „Світильника Істини” (третій том підготується до друку). Цю частину промови Владик привіям прийняти грімими одлесками. Многолітствієм для Блаженнішого Патріярха Йосифа, що його заїнтував сам Владика й підхопила в ентузіязмі аудиторія присутні повставали згодом замінили церковну мелодію „Многолітствіа” на гайдамацьку „Многая Літа”.

Представляючи поодиноких осіб, що сиділи за почесними столами, як теж і за іншими столами, господар банкету д-р Л. Рудницький назвав, між іншим, голову Крайового Патріархального Т-ва в ЗСА д-ра Богдана Лончину та його дружину, два сини яких, Тарас і Гліб, є священниками Помісної УКЦеркви. В знак вдячності для цієї сім'ї знову вибухли оплески.

- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронити
Вас
АКЦИДЕНТОВА

**грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!**

[Продовження буде]

СОЮЗОВЦІ! ПРОДОВЖУЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙН ОМУ РОЦІ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НА ШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

„ПРАВОВАХІСНИЙ...”

(Закінчення зі ст. 2-ої)

доедється призначити окремому наглядачу. Та й то не має гарантії, що не втечуть обидва. Ці очевидні порушення прав людини бачать усі, а совєти, не соромлячись, дають тому абсолютно брехливі пояснення і нехтують правами людини Західних громадян. До якого нахабства доходять ці порушення, показав книжковий ярмарок у Москві, де совєтська цензура забирала книжки Західних видавців. І при тому головний цензор Б. Стукалін глузливо сказав, що це краще, ніж справжньої свободи друку.

От такий загальний стан у всьому в СССР.

Але ще гірша справа в національних республіках, зокрема в Україні. В цих республіках, крім загальної соціальної гноблення народ відчуває ще й колоніальний тиск. Проводяться насильницькі русифікації, розпалюється державний антисемітизм й національна ворожнеча проти кримських татар, переслідують українську православну й католицьку церкви, баптистів, свідків Єгови, Адвентистів Сьомого Дня. За свідченням керівника Московської Гельсінської групи проф. Юрія Орлова, який зараз відбуває жорстоке покарання в Пермських таборах, українці становлять близько 40 відсотків серед політичних в'язнів; литовці, лотиські й естонці понад 30 відсотків. Серед ув'язнених українців — члени Української Гельсінської групи Микола Руденко (керівник групи), Левко Лук'яненко, Мирослав Маринюк, Микола Матусевич, Олександр Тихий, а також Юрій Шухевич, Богдан Ребрик, Данило Шумук, Іван Гель та багато інших. У так званих психіатричних лікарнях караються — Микола Плахотнюк, Йосиф Тереля, Павло Скочок та інші.

Цього року тиск посилюється. Заарештовано членів Української Гельсінської групи — Олександра Бердника, Василя Овсієнка, Петра і Василя Січків, а також близьких до групи, її кореспондентів — Йосипа Зисельса та Юрія Бадзьо. Заарештовано відомого композитора Володимира Івасюка і письменника Гелія Снегирьова. Самогубством викінчив себе історик Михайло Мельник. Численні арешти проведені в Криму серед кримських татар. Захищаючи свою родину, яку викидали з власної хати, спалив сам себе 42-річний кримський татарин Муса Мамут. Такими засобами КГБ хоче припинити потік інформації про порушення прав людини в Україні.

Одночасно вже почав діяти той вищезгаданий пропагандистський айсберг. Влада СССР розраховує зрозуміти Мадрид безрезультатним. Домогтися, щоб і після Мадриду все лишалося, як є, цього допустити — ТИ НЕ МОЖНА. Представництво Української Гельсінської групи за дорученням групи започатковує, спільно з Американською Гельсінською групою і з правозахисниками всіх Гельсінських країн, акцію „ПРАВОВАХІСНИЙ МАДРИД”.

МЕТА: 1. Якнайширше розголосити порушення прав людини в Союзі, зокрема в Україні.

2. Мобілізувати світову суспільну думку проти закритих засідань на Мадридській нараді; вся нарада повинна пройти на очах народної світу, щоб вони бачили — хто, що і як обстоює.

3. Домогатися через відповідну мобілізацію світової думки:

— негайного звільнення ув'язнених членів Гельсінських груп

— загальної політичної амністії

— відкритої заяви від усієї наради і урядів країн, які підписали Прикінцевий Акт, про те, що всі громадяни цих країн мають право перевіряти свої уряди, як вони виконують Гельсінські угоди.

Щоб представництво Української Гельсінської групи могло ефективно брати участь у цій акції, нам потрібна допомога:

1. ОСОБИСТА УЧАСТЬ БАГАТОГО ЛЮДЕЙ — В АКЦІЇ, З ТИМ ЩОБ ТВОРИТИ СУСПІЛЬНУ ОПІНІЮ І ВПЛИВАТИ НА УРЯДИ І

2. ГРОШОВА ДОПОМОГА.

Ми покликали Вас. Творити групи для підтримки акції „ПРАВОВАХІСНИЙ МАДРИД”. Посилати гроші на адресу: Ukrainian Helsinki Group P.O.Box 770, Cooper Station New York, N.Y. 10003, або Ukrainian Orthodox Federal Credit Union P.O.Box 160, Cooper Station New York, N.Y. 10003 Account No.1561.

Петро Григоренко
Леонід Плющ
Петро Віс
Віктор Боровський
Зінаїда Григоренко
Раїса Мороз
Айше Сеймуратова
Надія Світлична
Микола Шарігін-Будуляк

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПРИХИЛЬНИКИ АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКОГО БЛЮСКУ НАРОДІВ В АМЕРИЦІ, ІНК. (ПАБНА) — ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ, Нью-Йорк, Н. Й.

запрошують Українське Громадянство до участі в

ПАНЕЛЬ-ДИСКУСІЇ

в неділю, 16 грудня 1979 р., о год. 3-ій по пол. в залі Дому ОУВФ в Нью-Йорку, Н. Й.

при 136 Друга Авеню

ПРОГРАМА:

1. Конфлікт Москви з Пекіном та визвольні змагання угорських народів — д-р КОНСТАНТИН САВЧУК, професор каледжу св. Петра, Джерзі Сіті, Н. Дж.

2. Контрадикції та слабкості комуністичної колоніальної системи — д-р БРОНІСЛАВ НЕМИКАС, місто-голова Верховного Комітету Визволення Литви.

3. Русифікація, як засіб експансії Московської імперії — мгр ЮТА РИСТУС, естонська журналістка, б. наукова співробітниця „Радио Ліберті”.

4. Керівник Панель-Дискусії — мгр ВОЛОДИМИР МИКУЛА.

Виголошені реферати будуть відтак опубліковані для демаскування деспотичної комуністичної колоніальної системи та ширення української правди поміж американським суспільством.

Перекладає Вступ — вільні датки

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ВІДДІЛУ ПАБНА в Нью-Йорку, Нью-Йорк

ВІДБУЛИСЯ ПЛЕНАРНІ...

(Закінчення зі стор. 1)

голови заряду сумівських осель в Елленвілі Н.Й. (В. Костик), Клівленд (Г. Голубка), Боффало (Б. Мороз, мол.).

Звідавши і стверджували, що помічається легкий спад членства, деяке збайдужіння громади до проблем молодечих організацій тощо, але позитивним явищем треба вважати поворот старшого юнацтва і дружинників до праці в рядах СУМ-А, зріст мистецьких одиниць, ставлення виховної праці на вищій рівень з кваліфікованими виховниками, а в деяких Осередках і з виховними Радами, збільшення спортивних команд, започаткування нових форм організування юнацтва, творення сумівських „садочків”, активізація молоді в обороні українських політичних в'язнів в СССР тощо.

Присутні на нарадах мали змогу вислухати доповіді привітального слова голови ОУН і АБН Ярослава Стецька, який закликав молоді вірити у вічність, а не релятивну вартість, бо існування людського роду не залежить від домогів між теперішніми керівниками світу, а від живучості свободолюбних народів.

Коротке привітання склав Пленумові також Ярослав Деремєнда Голо-

ва КУ СУМ у Великій Британії і суспільно-громадський діяч, від друзів з Британії і Координаційного Осередку СУМ в Європі.

На популяризаційній сесії Пленуму відбулася широка дискусія над звітами Осередків з концентрування уваги на вихованні і таборництві. Аналіз праці СУМ-А від останнього Крайового З'їзду зробив голова М. Шмигель, визнаючи потребу частіших особистих контактів між КУ і Осередками, переведення публічних панелей на тему виховання, видання нових виховних матеріалів, спільних зустрічей молоді, влаштування спортивних ігор та інші справи.

Після підсумків голови М. Шмигеля поодинокі члени КУ пропонували напрями для праці в Осередках на майбутнє. У цій точці висловили: головний булавний Ігор Мірчук, референт дружинників Ігор Зварич, фінансовий референт Петро Когул, член референтури зовнішньої політики Микола Футала, який, до речі, відчитав дуже солідно опрацьований реферат про форми ведення зовнішньої праці. Також тут підсумки і доповнення зробив голова КУ М. Шмигель. Він ствердив можливість організування нових Відділів у міс-

цях: Голлівуд (Флориди), Омага (Небраска) і Елленвіл, Н. Й. Флориди пропонує навіть відбути там двотижневий табір і годиться покрити всі кошти, крім переїзду. Голова дораджував Осередкам і Відділам: ашанувати композитора В. Івасюка, замордованого органами КГБ у Львові, використовувати приїжджих з України фахівців, зокрема диригентів і балетмастрів, закріплювати Батьківські Комітети, відновити сторінки в українських щоденниках, підтримувати всеціло ідею Патріярхату, дати повну підтримку урядові ЗСА для звільнення закладників в Теграні, максимально використати Олімпіаду, зокрема у Лейк Плесід, Н.Й., підтримувати зовнішньополітичну працю АБН і акції в Мадриді на конференції щодо Гельсінської угоди в 1980 році.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Москву турбують...

(Закінчення зі стор. 1)

Він, „спинившись на питанні про підпільний авангард”, який нібито існує в Радянському Союзі, відзначив, що термін цей винайшла західна пропаганда. Буржуазні політики зовсім не цікавлять музика так званих „авангардистів”. Цих панів приваблює лише можливість створити навколо них антирадянський ажіотаж і ще раз поговорити про „свободу творчості”, яку ніби ущемляють у нашій країні. Повинен з усією відповідальністю сказати, що це зовсім не відповідає дійсності. У нашій країні художник має сам обирати шлях у творчості. Все питання полягає в тому, чи буде потрібна його творчість народній країні, яка виховала цього художника. І якщо відповідь виявиться негативною, то цьому ніхто не винен, крім того, хто сам вибрав такий шлях”.

Відтак у його промові „радянським” порядком речі — прийшла черга на розхвалювання антології совєтської музики, яка то вона „грандіозна” і які „багатства незліченні”, — як це за промовцем цитує його слова „Культура і Життя”.

Про цей же з'їзд поінформувала і „Радянська Україна” у новинці „3 позиції портійності і народності”, заголовок якої сам по собі вказує, що було головним стрижнем обговорювання на цьому з'їзді. Однак факт, крім усіх заторкнених питань, згаданих у газеті „Культура і Життя”, порушує ще одну „загрозу”, яка нависла над „радянською” музикою, цитуючи одного з доповідачів з'їзду, який „з тривогою говорив про те, що намітилася тенденція до збіднення тематичного змісту пісенної творчості. Пісні глибокої, значної теми часом відтісняються на задній план потоком легковажних шлягерів, орієнтованих на західну моду”.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Пленарні наради СУМ-А закінчилися відпіванням пісн-молитви „Боже Великий” і сумівським апелем.

Пленум закінчився спільною вечерею о год. 8-ій, після чого Ігор Цішкєвич показав біля 300 прозірок „Мистецтво з України” Велика виставка під цією назвою відбувається в Нью-Йорку в лютому ц.р., в галерії ОМУА.

Іран домагається...

(Закінчення зі стор. 1)

мовляв, з певністю ствердити чого саме демонстранти домагалися, бо голоси товпи „були невідчутні”.

Кореспондент Ефті перебував тоді в Табрізі, коли відбувалися демонстрації проти Аятолли Хомейні. Демонстранти підтримували, як відомо, Аятолу Казема Шаріята-Мадарі, духовного лідера азербайджанців. Ефті також ствердив у своєму повідомленні, що прихильники Хомейні, чи, як вони себе називають, „революціонери”, стріляли до демонстрантів.

Урядові чинники, ще 6-го вересня були закрили бюро Асоціації Преси в Теграні, дозволивши пізніше кореспондентам цієї прес-рестіжної інформаційної агенції повернутися до Ірану 18-го листопада.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н.Дж. — Заходимо 70-го Відділу СУА тут в неділю, 16-го грудня, ц.р., о год. 4-ій по полудні в Українській Централі (зала ч. 3) при 240 Говп сьєно відбувається Літературний Вечір присвячений пам'яті композитора Володимира Івасюка та читанню творів переслідуваних письменників в Україні. На цей вечір Управа Відділу запрошує українське громадянство.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йорку.

ПАНАХИДИ ПО ІНЖ. Е. ЧОРНІВІ

Нью-Йорк. — Панахиди по бл. п. інж. Євгену Чорнієві, який помер 8-го грудня ц.р., будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 13-го і 14-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні „Andrett Funeral Home” при Другій евеню і 21-й вул. в Нью-Йор

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омельян Твардовський

УСПІШНІ ВИСТУПИ
ЧОЛОВІЧОЇ
ВІДБИВАНКОВОЇ
ДРУЖИНИ „Ч. СІЧІ“

Удруте в новому відбиванковому сезоні, цим разом, у великому турнірі, що відбувся в неділю, 18-го листопада ц.р., в спортивних залах Технічного Інституту в Нью-Йорку, „Ч. Січ“ здобула звання і нагороди першуня. В звітному турнірі взяло участь усіх 12 найкращих дружин відбиванкового району Гарден Імпаер, між якими слід назвати такі відомі в ЗСА, як Вест Сайд-Нью-Йорк, Нью-Йорк В.К. і „Тирнерс“ з Покіпсі, Н.Й. Змагання турніру проходили в двох рівнозначних групах, по закінченні яких першуні відібрали фінальну зустріч за найвищою нагородою. В своїй групі „Ч. Січ“, за винятком одного реми-су, перемогла всіх своїх суперників і вперше здобула перше місце, групи. Висіли „Ч. Січ“:

„Ч. Січ“ — Вест Сайд 14:16, 15:5; Чері Гіл 16:14, 16:14; Ворен В.К. 15:5, 15:13; Нью-Йорк В.К. 16:14, 15:5.

У фіналі „Ч. Січ“ зустріла першуню другої групи, яким виявився клуб „Тирнерс“ з Покіпсі, Н.Й. У першому сеті цього фіналу „Січовики“ вповні домінували і досить легко виграли вилетом — 15:7. В другому сеті наші відбиванкарі продовжили знижати темп і цим спричинили до третнього сету, після перемоги „Тирнерс“ 15:11. В 3-му і рішальному про першунство-сеті, „Ч. Січ“ знову здолала чудовою комбінаційною грою, якою підкорювала з ритму вповні досвідчених німецьких противників, яких „Січовики“ перемогли в цьому сеті — 15:5. Таким чином „Ч. Січ“ удруте за стільки ж виступів здобула звання першуня, нового сезону, який щойно розпочався. На підставі гри і оцінок у цих двох відбутих турнірах, треба від-

значити, що дружини „Ч. Січ“ під проводом Нестора Паславського зможе гідно репрезентувати українців у цьому спорті у Відбиванковій Федерації Америки. Саме Нестор є душею тієї надійної спортивної одиниці, який не лише магнет притягує молоді таланти і з них створює босздатну дружину. В складі тієї дружини в цих двох турнірах виступили:

Нестор Паславський, кол. „Ол Амерікен“, член збірної Америки.
Д. Емич, кол. „Ол Амерікен“ член студентської збірної Америки.

Маркіан Паславський, колишній талановитий юнак „Ч. Січ“ в останніх 3-ох роках чоловічий відбиванкар військової Академії Вест Пойнт, де він навчається.

Юрій Темницький, розпочав свою відбиванкову кар'єру в „Ч. Січ“, пізніше продовжував в дружині Раттерського університету, де він студент.

Андрій Голіницький, кол. чоловічий юнак „Ч. Січ“ відзначений на турнірі УСЦАК в останніх кількох роках виступав в складі дружини університету Раттерс.

Петро Мельник, подібно як і більшість відбиванкарів дружини, був змагуном попередніх дружин „Ч. Січ“, пізніше університетської дружини Раттерського університету. В минулому був теж визначним гравцем „Ч. Січ“.

Орест Федаш, колишній чоловічий відбиванкар у польських університетах, член студентської збірної університетів Польщі. По приїзді до Америки виступав в складі „Ч. Січ“. З уваги на працю, він мусів на деякий час залишити свої виступи. Досвід Ореста у великій мірі підкріплює босздатність тієї молоді надійної дружини.

Павло Гунчак „просто-наслідник“ в цій діяльності спорту свого батька-дяди Тараса, колишнього най-

визначнішого українського змагуна, тепер вже комішонера цілого відбиванкового району Гарден-Імпаер/Нью-Джерзі-Нью-Йорку. 15-річний Павло вже дорівнює нашим старшим відбиванкарам і не без причини минулого року був вибраним на „Джуніор Олімпікс“ „Ол Амерікен“. Іншими визначними змагунами дружини „Ч. Січ“ є: Роман Коліницький, Михайло Лячук і Ярослав Ваньо.

Згідно з календарем офіційних турнірів Відбиванкової Федерації Америки на Сході, „Ч. Січ“ має взяти участь в таких турнірах: 16-го грудня в Технічному Інституті в Нью-Йорку; 25-27 січня в Порт-Джервіс, Нью-Йорк; 16-го лютого 1980 р. в Нью-Гейвені, Конн.; 23-го лютого 1980 р. в Нью-Йорку; 8-го березня 1980 р. в Кемдені, Нью-Джерзі; 29-го березня 1980 р. в Олбані, Нью-Йорк; 19-го квітня 1980 р. Голіок, Массачусетт; 26-квітня 1980 р. — офіційні першунства відбиванкового району Гарден-Імпаер. В першунствах УСЦАК, яких ще немає устійної дати.

Жіноча відбиванкова
дружина започаткувала
свій новий сезон

Дня 18-го листопада ц.р., започаткувала свій сезон жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січ“ під проводом змагуни-тренери Марійки Ганич. Жіноча дружина виступає в Жіночій Відбиванковій Лізі Нью-Джерзі, як теж в офіційних турнірах Відбиванкової Федерації ЗСА. В цьому першому турнірі між 6-ти клубами „Ч. Січ“ закінчила на 4-му місці. При дальших напередлітних тренінгах і при більшій солідності в цьому спорті, наші дівчата зможуть іти слідами чоловічої дружини та здобувати більш успіхи.

У складі „Ч. Січ“ виступають: М. Ганич, Дарія Твардовська, Ірина Паславська, Христина Басняк, Ірка Шеремета, Оксана Шеремета, Ірка Дармохвал, Наталка Моравська, Петрус Гол, Марта Бояк і Н. Мазурик.

УСВТ „Ч. Січ“ — Рома С.К. — 3:4; УСВТ „Ч. Січ“ — Інтер-Сербія 1:3.

У двох останніх першунських змаганнях „Мейлор Дивізі“ Шейфер Ліги Нью-Джерзі, перша дружина ко-

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНСНЕДІЛЯ,
16-го ГРУДНЯ 1979 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Вілья, о. год. 1:30 по пол. в залі церкви Св. Марії, Washington St., Clifton, N.J. Проситись всіх вивіряти свої вкладки. — Управ.

НЕДІЛЯ,
16-го ГРУДНЯ 1979 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Вілья, о. год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Норе Авеню. Перед закінченням року, просимо чл. що залгають чл. вкладки їх вивіряти. Є дуже важні справи, тому проситись чл. взяти участь. — В. Марушак, рек. секр.

У ЛМКЛЮБІ
ДОПОВІДАТИМЕ
ІНЖ. Л. КАЛИНИЧ

Нью-Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що у п'ятницю, 14-го грудня ц.р. о. год. 7-й тур у приміщеннях цього Клубу, при 136 Друга-свенно, відбудеться доповідь інж. Любомира Калинича п.з. „Проект української національної кімнати в катедрі Піттсбурзького університету“. Цю інформативну доповідь, після якої буде дискусія, ілюструватимуть прозирки.

паного м'яча зазнала дві поразки. Обидва змагання відбулися на виїздах в Петерсоні і Елізабеті. Голи для „Ч. Січ“ здобули: Ткач, Денисюк, Маїк і Д. Бакун. Під сучасну пору в складі 1-ої дружини виступають: М. Хамуляк, Ю. Бакун, А. Охрименко, Д. Бакун, В. Ткач, Р. Колес, В. Несторенко, А. Бакун, Г. Маїк, О. Фурман, П. Фурман, Т. Денисюк, В. Леонів, І. Калинович, В. Брієнша, Л. Миргород. Провідник — Ю. Бакун.

Вступайте
в члени
УНСОЮЗУ!

УПРАВА

ФКК „САМОПОМІЧ“
в Нью-Йорку

повідомляє:

починаючи з 1-го жовтня 1979 року
підвищено дивиденду від одночленів

з 6.5% на 6.75%

з чвертьрічних нарахуванням.

КРИМ ТОГО

ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — залежно від суми ошадності

і від віку члена — аж до висоти

\$2,000.00 без жадної оплати.

Відсотки від щадничих сертифікатів також підвищено:
НА 7% ВІД ОДНОРІЧНИХ ДО 8.5% ВІД П'ЯТИРІЧНИХ ЦЕРТИ-
ФІКАТІВ — з чвертьрічним нарахуванням.

Адреса:

SELF RELIANCE (N.Y.)
FEDERAL CREDIT UNION108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310НОВА ГРАМОФОНОВА ПЛАТІВКА
КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

При нагоді ювілейного концертування, Капела видала нову 12-ти цалеву стереофонічну платівку ч. 19 під назвою

„ГРАЙ БАНДУРО...“

Обкладинку безінтересово виготовив відомий артист-малар Михайло Дмитренко. Капела Бандуристів при цій нагоді висловлює артистові сердечну подяку за так майстерну роботу.

До платівки увійшли наступні композиції: Перша сторона — „Байда“ Гната Хоткевича, чим Капела вшановує його століття з дня народження; „Нагадай бандуро“ Григорія Китастого у виконанні соліста Яреми Цісарука.

Друга сторона: „Грай бандуро“ І. Шамо, „Гаю, гаю...“ М. Леонтович, соліст П. Лисаренко, „Взянка веселих народних пісень“ укладу Григорія Китастого та „Не шкодуй...“ Григорія Китастого, соліст М. Мінський.

З огляду на зріст коштів останніми роками, ринкова ціна цієї платівки буде сім доларів. В часі свят, Капела оплачує опакуння й пересилку. Замовлення надсилати разом з заплаатою на нижче подану адресу.

Ukrainian Bandurists Chorus

P.O. Box 12129, Hamtramck Br. ■ Detroit, Mich. 48212
U.S.A.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 8 — 79

Віда.	Прізвище, ім'я	Сума	Віда.	Прізвище, ім'я	Сума
230	Шуллер М. Г.	17.40	240	Байко П.	7.20
230	Піпа В.	4.50	240	Мозіль Д.	3.00
230	Піпа М.	9.80	240	Ванкевич Д.	1.50
230	Піпа М. А.	1.50	240	Ванкевич І.	1.50
230	Піпа М. А.	3.00	240	Сохоцький І.	15.90
230	Хулік М.	3.00	240	Маречко Л.	7.80
230	Данилик І.	1.50	240	Маречко І.	5.30
230	Волсонович К. А.	5.50	240	Федорак С.	1.50
230	Лішак П.	3.90	257	Стойко В.	6.60
230	Лішак І.	3.00	257	Д-р Шалута І. Г.	5.50
230	Лішак І.	3.00	257	Стойко І.	6.60
230	Леник М.	3.00	257	Костів С.	1.50
230	Мартинишин М.	3.00	257	Ткач Д.	3.00
230	Рибалт М.	1.50	257	Шалута А. Р.	3.70
230	Рибалт М.	1.50	278	Турчин М.	4.70
233	Личковський С.	5.00	301	Чернявський Р.	1.50
233	Ратич П.	1.50	301	Чернявський І.	5.50
233	Ратич П.	1.50	301	Врублівський І.	1.50
233	Дирів Г.	2.80	301	Врублівський П.	1.50
233	Дирів Г.	11.20	301	Чернявський І.	3.00
233	Бойаха М.	26.00	301	Мотлюк І.	7.20
235	Ватраль П.	3.00	301	Мотлюк І.	1.50
235	Андрес І.	3.00	301	Личик В.	2.40
235	Ворден Л.	6.60	301	Личик Н.	2.40
235	Андрес І.	3.30	301	Чернявський П.	6.90
235	Андрес А.	6.00	301	Бакей Г. В.	3.00
235	Масник П.	6.00	308	Бакей Г. В.	6.00
235	Андрес М.	4.00	313	МкГур І.	4.05
239	Балас В.	5.10	313	Заворський А.	6.00
239	Даріан Е.	5.30	316	Комар С.	8.70
239	Даріан С.	5.30	316	Комар С.	3.60
239	Жилавий Р. І.	6.90	316	Гавриляк В.	4.50
239	Наконей В. Н.	11.00	316	Гавриляк В.	1.50
239	Галлан В. А.	6.30	318	Демчук І.	3.90
239	Кінаш Е.	5.50	318	Демчук І. М.	1.50
239	Галлан Г.	5.50	318	Демчук І. М.	1.50
239	Гордійчук П.	7.80	318	Демчук І. М.	1.50
239	Сокальчук А.	1.50	324	Барабаш М. Л.	27.50
240	Дармогрой К.	5.00	324	Барабаш М. Л.	5.50
240	Урбанський О.	4.75	327	Костишин В.	3.00
240	Урбанський І.	1.50	327	Лисик О.	3.00
240	Урбанська І.	1.50	349	Ставничий К.	8.70
240	Гернага І.	15.60	349	Бойко Г.	5.60
240	Федорак С.	1.50	349	Захарко М.	5.10
240	Федорак М.	1.50	349	Яцюк П. І.	3.80
240	Єзирський Т.	5.30	349	Яцюк С. Д.	3.40

Сума проголошених чеків \$ 457.40
Раніше проголошених \$56,961.47

Разом \$57,418.87

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи“

З уваги на закінчення біжучого року, Адміністрація просить всі Товариства чи поодинокі особи, що довгують за оголошення, вивіряти їх конечно найпізніше

до 20-го грудня 1979 року

ВІДІШЛИ ВІД НАС

ПАЗЯ ФЕДІРКО, членка УНС, Віда. 161 св. Василія в Ембрідж, Па., померла 7 листопада 1979 р. на 88-му р. життя. Нар. 1897 року в Добропілля, Збараж; членкою УНС стала 1937 р. Залишила у смутку дочку Стефку 6 років та 4 правнуки. Похорон відбувся 27-го жовтня 1979 р. на цвинтарі Брукліна Гайтс в Клівланді.

Вічна Ії Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

СТЕФАНІЯ ШАРАН, членка УНС Віда. 83 ім. Івана Франка у Філадельфії, Па., померла на 66-му році життя. Членкою УНС стала у 1939 р. Залишила у смутку дружку Марію, похорон відбувся 31 липня 1979 р. на цвинтарі св. Михайла в Джемсвіллі, Конн.

Вічна Ії Пам'ять!
В. Добчинський, секр.

ПАВЛО ГАДАЧ, член УНС Віда. 480 Т-ва Дністер у Філадельфії, помер 10 жовтня 1979 р. на 78-му р. життя. Нар. 1901 р. о селі Свобода Золота, пов. Бережани; членкою УНС став у 1949-му р. Залишила у смутку дружину Параскенту, дочку Надію й Наталію, сина Юрія, 8 років, 2 правнуки, сестру Євгенію з родиною і дальню родичку в Канаді та Україні. Похорон відбувся 18 жовтня 1979 р. на цвинтарі св. Марії, Фако Чейс у Філадельфії, Па.

Вічна Ії Пам'ять!
І. Кийницький, секр.

СТЕЛЛА ЛЯМБЕР, членка УНС Віда. 358 Т-ва Згода в Клівланді, Огайо, померла 14 вересня 1979 р. на 85-му р. життя. Нар. 1894 р. в Україні; членкою УНС стала 1926 р. Залишила у смутку крестиних: Марію Коннеллі, Анну Голл Гентка, Андрія Ламбор та Аліс Масс. Похорон відбувся 17 вересня 1979 р. на цвинтарі Брукліна Гайтс в Клівланді, Огайо.

Вічна Ії Пам'ять!
М. Фугей, секр.

МАРІЯ МАРІНЧАК, членка УНС Віда. 336 Т-ва Соня в Клівланді, померла на 82-му р. життя. Нар. 1897 року в Добропілля, Збараж; членкою УНС стала 1937 р. Залишила у смутку дочку Стефку 6 років та 4 правнуки. Похорон відбувся 27-го жовтня 1979 р. на цвинтарі Брукліна Гайтс в Клівланді.

Вічна Ії Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ДЖОН МІЧЕЛЛ, член УНС Віда. 54 в Томасон, Конн., помер 23 липня 1979 р. на 64-му р. життя. Нар. 1914 р. у Ватербері, Коннектикут; членкою УНС став у 1939 р. Залишила у смутку дружину Марію, похорон відбувся 31 липня 1979 р. на цвинтарі св. Михайла в Джемсвіллі, Конн.

Вічна Ії Пам'ять!
В. Добчинський, секр.

АНТОНІЯ РАК, членка УНС Віда. 220 св. Петра і Павла в Чикаго, Іл., померла 2-го жовтня 1979 р. на 65-му р. життя. Нар. 1914 р. в Україні; членкою УНС стала 1936 р. Залишила у смутку сина: Йосифа, Віліяма й Антона; дочку: Марію й Ірену та 10 правнуки. Похорон відбувся 6 жовтня 1979 р. на цвинтарі св. Марії в Емергері, Іл.

Вічна Ії Пам'ять!
Е. М. Вайдиш, секр.

ІРЕНА ГРЕЧКОСЬКА, членка УНС Віда. 121 св. Михайла в Ром, Н. Й., померла 6-го жовтня 1979 р. на 85-му році життя. Нар. 1893 р. в Україні; членкою УНС стала 1926 р. Похорон відбувся 9 жовтня 1979 р. на цвинтарі в Ром, Н. Й.

Вічна Ії Пам'ять!
Джун А. Кобко, секр.

ТОВАРИСТВО
45 East 7th St.
Tel. GE 3-3650, New York, 10003
АРКА відкрита щоденно від 9-ої год. рано до 6-ої год. веч.; в неділю до год. 2-ої по пол.

HELP WANTED

МЕХАНІК

1-класний, до вантажних авт. мусить мати свої власні приладдя та говорити дещо по-англійськи. Добра платня, постійна праця.
ROSEDALE CARTING CORP.
9614 Ditmas Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 485-3500

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ
АПАРТАМЕНТИ

Far Rockaway, Queens. Свіжо відновлені, модерні, чудові, досконалі безпека, „Intercom“ система, поміркована ціна 1,213 спалні. Апартаменти вже до винайму. Tel.: (212) 471-7659

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

Richard H. Burnad

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnad —
J. J. Mcnerney
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-8630

Директор ЙОСІФ
СЕНКОВСЬКИЙ

Заслуж. встановлення похоронів в каліфорнії, пошуків в коніи районів міста. Похорони по мінімальних цінах.

Перша українська
платівка

ПАВЛА ПЛІШКИ

PAUL
PLISHKA
Leading Bass / Metropolitan Opera

СПІВАЄ ПІСНІ УКРАЇНИ

Ой Дніпре М. Лисенко
Гетьмани М. Лисенко
Довбош Народна пісня
Видиш брате, мій... Л. Лепкий
Ой чого ж ти дубе... К. Стеценко

(Та інші українські пісні)

Замовляйте платівку, виславляючи чек або моні ордер на \$8.85 (Кошти опакуння і поштову пересилку включено).

MUSICAL MOMENTS

360 Palisade Avenue
Bogota, N.J. 07603

HOLLAND AMERICA